

שם

קובץ

בhauloth

שיחות

חסר להם התקרכות שזוכים ע"י הפסח, גם על זה נאמר הבא לטהר מסייעין אותו,
ונתחדשה המצוה של פסח שני, וזה כח של הבא לטהר מסייעין אותו.
[קובץ שיחות ח"ו אחרי מות]

**ויאמרו האנשים החמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה גרע לבתי הקרב
את קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל** (במדבר ט: ז)

דבריהם תמהים וכי מפני שהיו אנוסים ישנו רני התורה. הביאור הוא, הקב"ה מוכן ליתן מצות ולא שום שיעור אבל תנאי אכן אילך בדבר, שהאדם ירצה המצוה, התראי' גמצות ניתנו מן השמים ללא בקשת האדם, אבל יותר מזה צריך האדם לבקש מצות, אם האדם מבקש עוד מצות נותנין לו, כשהואו האנשים שהיו טמא מות ואמרו "למה גרע" הכיר הקב"ה שככל לכם דורותם את המצוה וחידש להם מצות פסח שני.

או אפשר לומר שבאמת לא באו בטענה שישתנה הדין, ידעו שהם אנוסים ופטורים מן המצוה, אבל באו לשאול מה יעוזו כיוון שא"א להם להיות ללא קרבן פסח, והקב"ה הרגיש בצערן חדש להם מצוה חדשה.

או אפשר לומר שהביאור הוא, יסוד קרבן פסח הוא שירגש שהוא עצמו יצא ממצרים כמו שאמר בעל הגדה, בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, לא די לזכור שאבותיו יצאו ממצרים אלא צריכים להרגיש כאלו הוא עצמו יצא ממצרים. בכל השנה כשמזוכר יציאת מצרים אינו חייב להרגיש כאלו הוא עצמו יצא ודי לזכור שאבותיו יצאו ממצרים, אבלليل פסח צריך להרגיש כאלו הוא עצמו יצא ממצרים. טענה הנี้ כהנים הייתה שלא יוכל להרגיש היציאה ממצרים בלי להקריב הקרבן פסח ואז אינם יכולים לקיים חובת היום, לראות את עצמו כאלו יצא ממצרים, ובשביל טענה זו חידש להם מצות פסח שני.

ויאמר אל נא תעוז אתנו כי על בן חנתנו במדבר והיית לנו לעינים (י: לא)
פרש"י אין נא אלא לשון בקשה שלא יאמרו לא נתגייר יתרו מכה, סבור היה שיש לזרים חלק בארץ, עכשו שראה שאין להם חלק הנימוח והליך לו ע"כ. מה היה חסר למשה רבינו באם יתרו היה נפרד ממנו שעורר אותו לבקש שישאר אצלם ועוד מה הייתה כוונת משה כשאמר והיית לנו לעינים.

יתרו היה כהן במדין כומר לע"ז ולא הניח שם ע"ז שלא עבדו, ולאחר כל החקירה למצוא אליהם אמיתי בא למסקנה שאין אליהם בעולם כאלהינו, אחר שבא למסקנה זו עזב כל טוב עזה וכנעשה נרדף, עמד בנסיוון ושום דבר לא עיכבו, ומפני אמונה זו לא נתפעל אפילו שנעשה נרדף. עליה למדרגה שעבודתו הייתה מעצמאותו, פירוש שלא